

افغانستان

حقوق بشر و حمایت از افراد ملکی در منازعات مسلحانه

گزارش ویژه

حمله بر تظاهرات صلح آمیز در کابل، 23 جولای 2016

کابل، افغانستان

اکتوبر ۲۰۱۶

هیئت معاونت ملل متحد در افغانستان

1. دولت افغانستان بتاريخ ۳۰ اپریل سال 2016 تصمیمی را اعلان کرد که طبق آن ، لین برق منطوقی به جای عبور از ولایت بامیان از طریق دره سالنگ در ولایت پروان از هندوکش 1 عبور خواهد کرد که ساکنین ولایت بامیان ویا اشخاصی که متعلق به آن ولایت می باشند این تصمیم را تبعیض آمیز خواندند. ساکنین این ولایت اکثراً هزاره و شیعه می باشند. "جنبش روشنائی" در اوایل می ۲۰۱۶ توسط رهبران سیاسی هزاره بعد از تصمیم دولت آغاز شد. در ماه می جنبش روشنائی بعد از یک سلسله راه پیمایی های اعتراضی کوچک ، یک راه پیمایی بزرگ صلح آمیز را در شهر کابل براه انداخت. در واکنش به این حرکت ، دولت یک لین فرعی برق از همان لین اصلی را برای بامیان پیشنهاد نمود. برخی از رهبران هزاره تمایل به پذیرفتن این پیشنهاد داشتند ، در حالیکه عده دیگری خواهان ادامه اعتراضات بودند. رهبران جنبش روشنائی گفته اند که جنبش برای مسائل بیشتر از مسیر لین برق مبارزه می کند و تاکید دارند که مسیر لین برق آخرین مثال از آنچه که آنها تبعیض سیستماتیک علیه جامعه هزاره می دانند می باشد.
2. به تاریخ ۲۳ جولای ، جنبش روشنائی یک راه پیمایی وسیع را در شهر کابل براه انداخت که در جریان آن دو بمب گذار انتحاری مواد انفجاری خود را در میان معترضین منفجر نمودند و در نتیجه ۸۵ فرد ملکی کشته و ۴۱۳ تن دیگر زخمی شدند. تقریباً همه آسیب دیدگان مردمان ملکی هزاره بودند که اکثریت آنان را مردان تشکیل می داد.
3. وبسایتی متعلق به گروه دولت اسلامی (که بیشتر به نام عربی آن یعنی دولت اسلامی عراق و شام (داعش) شناخته می شود) مسؤلیت این حمله را به عهده گرفت و یک سلسله اعلامیه های ضد شیعی منتشر کرد و دلیل این حمله را به حضور جنگجویان هزاره در جنگ سوریه نسبت داد ، به ضمیمه ۱ مراجعه شود. طالبان نیز در کنار اکثر جوانب این حمله را تقبیح نموده و با نشر یک اعلامیه در سایت انترنتی شان هرگونه دست داشتن در این حمله را رد نمودند. نماینده ملل متحد در افغانستان نیز این حمله را محکوم کرد ، مراجعه شود به ضمیمه ۲.
4. به تاریخ ۲۴ جولای ، در میان خشم و اتهامات مطرح شده از سوی مردم ، اشرف غنی ، رئیس جمهور افغانستان از شهرداری کابل خواست که محل حادثه را به نام چهارراهی شهداء نامگذاری کند و بتاريخ ۲۵ جولای یک کمیته حقیقت یاب متشکل از ۱۳ عضو را ایجاد نمود که چگونگی حمله را تحقیق کند. یکتن از رهبران جنبش روشنائی و دو شخصیت برجسته هزاره با اشاره به عدم موفقیت چنین کمیته ها در گذشته دعوت برای پیوستن به این کمیته را رد نمودند. رهبران جنبش روشنائی در عوض خواهان یک تحقیق مستقل بین المللی شدند.
5. به تاریخ ۲۶ جولای محمد فرید حمیدی لوی سارنوال افغانستان که منجیث رئیس کمیته حقیقت یاب تعیین شده بود ، از هیئت معاونت ملل متحد برای افغانستان (یوناما) درخواست نمود که برای حمایت از کار این کمیته یک کارشناس را معرفی نماید. طبق روش همیشگی ملل متحد در چنین نهاد ها ، یوناما از مشارکت مستقیم در این پروسه خود داری نمود و در عوض ارایه رهنمود های تخنیکی مانند تشریک تجربیات عالی و معیار های بین المللی در فعالیت های حقیقت یابی و تحقیقات را در مطابقت با مأموریت حمایتی اش در افغانستان پیشنهاد نمود. اما دولت این پیشنهاد را نپذیرفت.
6. یوناما در مطابقت با مأموریت اش بر اساس قطعنامه ۲۲۷۴ (۲۰۱۶) شورای امنیت ملل متحد برای "نظارت بر وضعیت

¹ این لین مشهور به خط برقی است با این اختصار (TUTAP): ترکمنستان ، ازبکستان ، تاجیکستان و پاکستان و کشور های سهمیم در ابتکار منطوقی برای تشریک انرژی برق

افراد ملکی، هماهنگی تلاش‌ها برای اطمینان از حفاظت آنان، ترویج حسابدگی، و کمک به تطبیق کامل آزادی‌های بنیادی و احکام حقوق بشر مندرج در قانون اساسی افغانستان و معاهدات بین‌المللی که افغانستان عضو آن است² تحقیقات مستقل خویش را در ارتباط به نگرانی‌های حقوق بشری و حفاظت افراد ملکی که در ارتباط به حادثه مورخ ۲۳ جولای ۲۰۱۶ مطرح گردید، انجام داد. این گزارش حاوی یافته‌ها و پیشنهادهای می‌باشد که یوناما در راستای تحقق مأموریت‌اش انجام داده است.

روش تحقیق

7. از تاریخ ۲۳ جولای تا ۳۰ سپتامبر، یوناما از منابعی در دولت (وزارت صحت عامه، نیروهای امنیتی افغانستان) و ۱۳ شفاخانه محلی معلومات جمع‌آوری نمود. علاوه بر آن، یوناما مصاحبه‌های حضوری با چندین شاهد و قربانی این رویداد و سایر اعضای جامعه هزاره از جمله جنبش روشنایی انجام داد. یافته‌های اولیه این گزارش با جنبش روشنایی و دولت شریک ساخته شد و این فرصت به آنها مهیا گردید که در صورتیکه مدارک بیشتری در اختیار می‌داشتند و می‌خواستند قبل از نشر گزارش مد نظر گرفته شود، در اختیار یوناما قرار دهند. در تهیه این گزارش، یوناما از روش تحقیق معیاری که در تحقیقات حقوق بشری ملل متحد بکار می‌رود³ استفاده نمود. تحقیقات حقوق بشری به گونه‌ی طراحی نشده است که اسناد و مدارک برای اجراءات جزائی جمع‌آوری کنند و هم نمی‌تواند جایگزین تحقیقات جنایی دولت شود، بلکه هدف از این تحقیقات این است که مسائل مورد نگرانی در خصوص حقوق بشر را برای مسئولین مربوطه برجسته سازد تا به شکل کامل تحقیق و رسیدگی نمایند و همچنان سطح آگاهی سازماندهندگان تظاهرات را بلند ببرند.

یافته‌ها

آمادگی‌های امنیتی برای تظاهرات ۲۳ جولای

8. قبل از تظاهرات ۲۳ جولای، رهبران جنبش روشنایی چندین نشست پلاننگزاری با نیروهای امنیتی و دفاعی افغانستان داشتند.⁴ رهبران جنبش روشنایی در نخست می‌خواستند از ۱۰ مسیر مختلف شهر کابل به سوی چهار راهی پشتونستان حرکت کنند و گفته بودند قصد دارند تا رسیدن به هدف شان که همانا انتقال لین برق از مسیر بامیان است، در چهار راهی پشتونستان تحصن کنند. اما نیروهای امنیتی و دفاعی افغان توضیح دادند که معترضین باید از قانون تجمعات و اعتراضات سال (۲۰۰۳) پیروی کنند که بر اساس آن، هرگونه تظاهرات قبل از طلوع و بعد از غروب آفتاب منع می‌باشد و نیز تصریح کردند که تمام مسیرهای تظاهرات باید با نیروهای امنیتی از قبل توافق شود. نیروهای امنیتی افغان همچنین به برگزارکنندگان تظاهرات هشدار دادند اگر این همه مسیر مختلف مورد استفاده قرار گیرد، نیروهای امنیتی نمی‌توانند امنیت کامل آنها را تأمین کنند و بنابراین این رویکرد ناممکن است. نیروهای امنیتی افغان پیشنهاد نمودند که تظاهرات کننده‌گان از یک مسیر استفاده کنند که از چهار راهی مزاری آغاز و با ادامه در مسیر کوتاه

2 این شامل معاهده حقوق بشر همراه با پروتوکول الحاقی و نیز چهار کنوانسیون ژنو همراه با پروتوکول الحاقی و اساسنامه روم دادگاه بین‌المللی جزایی می‌شود.

3 برای توضیحات مفصل روش تحقیق که از سوی یوناما جهت تثبیت رویداد‌های محافظت افراد ملکی بکار می‌رود مراجعه شود به بخش روش تحقیق و چارچوب حقوقی گزارشات یوناما در مورد محافظت افراد ملکی مثلاً گزارش شش ماه نخست سال 2016 یوناما در مورد محافظت افراد ملکی در افغانستان مورد جولای 2016 که در آدرس ذیل قابل دسترسی است:

http://unama.unmissions.org/sites/default/files/protection_of_civilians_in_armed_conflict_midyear_report_2016_fin_al_rev.1-9sept.pdf؛ همچنان مراجعه شود به: دفتر کمشنر عالی حقوق بشر "رهنمای نظارت بر حقوق بشر" <http://ohchr.org/EN/PublicationsResources/Pages/MethodologicalMaterials.aspx> و "

4 نیروهای امنیتی افغان شامل نهاد‌های ذیل می‌شود: پولیس ملی افغان؛ پولیس سرحدی افغان، پولیس نظم عامه، اردوی ملی افغان، و ریاست عمومی امنیت ملی.

سنگی در چهار راه ده مزنگ تمام شود. نیروهای امنیتی افغان از همان آغاز واضح ساختند که اجازه نخواهند داد که تظاهرات از ده مزنگ نزدیکتر به سوی کاخ ریاست جمهوری حرکت کند و نیز بنابر نگرانی های امنیتی و ایجاد اخلال در تردد وسایط نقلیه، بر افزایش کمپ در دهمزنگ از طرف شب مجاز نخواهد بود.

9. به تاریخ ۲۲ جولای مسئولین نیروهای امنیتی افغان (بشمول نمایندگان ریاست امنیت ملی و پولیس ملی) با رهبران جنبش روشنائی دیدار نمودند. بر اساس گفته های مسئولین نیروهای امنیتی افغان، آنها از احتمال یک تهدید مؤثق اما نا مشخص تروریستی در کابل به رهبران جنبش روشنائی خبر دادند و گفتند که تظاهرات می تواند "یک هدف آسان" برای تروریست ها باشد، زیرا نیروهای امنیتی افغان فقط می توانند وسایط نقلیه را کنترل کنند و نه افراد عادی را که در محل تجمع اعتراض کنندگان گشت و گذار می کنند و بخصوص اگر از ۱۰ مسیر استفاده شود.

10. رهبران جنبش روشنائی به یوناما گفتند که بعد از آن نشست و در آستانه برگزاری تظاهرات، تصمیم گرفتند که از مسیری استفاده کنند که نیروهای امنیتی افغان پیشنهاد نموده بودند و موافقت خود در این زمینه را همان شب برای نیروهای امنیتی ابراز نمودند. بر اساس گفته های نیروهای امنیتی افغان، این تصمیم از سوی رهبران جنبش به آنها ابلاغ نشده بود و در نتیجه در صبح برگزاری تظاهرات نیروی های امنیتی در شهر پراکنده بودند تا امنیت ده مسیری را تأمین کنند که گویا تظاهرات کنندگان از آنها استفاده خواهند نمود.

بحث های یوناما با نیروهای امنیتی افغان قبل از ۲۳ جولای

11. طبق روش معمول، قبل تظاهرات اولی از سوی همین گروه به تاریخ ۱۶ می و قبل از تظاهرات ۲۳ جولای، یوناما با مسئولین نیروهای امنیتی افغان ارتباط گرفت تا بداند که با در نظر داشت مسئولیت نیروها برای رعایت حقوق اعتراض کنندگان در کاربرد آزادی بیان و تجمع صلح آمیز از چه روش هایی برای کنترل جمعیت استفاده می کنند. یوناما همچنین تأکید داشت که نیروهای امنیتی افغان مسئولیت حفاظت از اعتراض کنندگان را در مطابقت با اصول و معیار های قابل تطبیق در مدیریت تجمعات مردمی منجمله در مورد استفاده از زور دارند که استفاده از زور همیشه باید مطابق اصل ضرورت و تناسب باشد.⁵

12. قبل از تظاهرات ۲۳ جولای، یوناما در مورد پلان های امنیتی نیز خواستار معلومات شد. نیروهای امنیتی افغان به اطلاع یوناما رسانیدند که در قرارگاه پولیس در کابل یک مرکز هماهنگی عملیاتی ایجاد شده که شامل قوماندان امنیه کابل، فرمانده کدک ۱۱۱ اردوی ملی، رئیس امنیت ملی برای شهر کابل و رئیس مبارزه با تروریسم پولیس ملی برای شهر کابل می گردد. قرار بود نیروهای موجود شامل نیروهای پولیس ملی از نواحی اطراف و یک قطعه واکنش سریع در پولیس ملی (برای کنترل تظاهرات بطور ویژه آموزش دیده اند) گردد. قرار نبود که کدک ۱۱۱ اردوی ملی و قطعه واکنش سریع ریاست امنیت ملی اعزام شوند ولی در حالت احضارات قرار داشتند که در صورت لزوم به محل اعزام شوند.

⁵ اصول اساسی ملل متحد در مورد استفاده از زور و سلاح گرم از سوی مسئولین تنفیذ قانون، ۱۹۹۰

ارزیابی تظاهرات ۲۳ جولای که در چهار راهی ده مزنگ ختم می شد

13. به تاریخ ۲۳ جولای ۲۰۱۶، اعتراض کنندگان جنبش روشنایی حوالی ساعت ۷:۳۰ دقیقه صبح در مسجد مزاری جمع شدند. با حرکت از چهار راهی مزاری به سمت کوه سنگی بین ساعت ۸:۳۰ الی ۹:۰۰ صبح تعداد تظاهرات کنندگان بیشتر و بیشتر می شد. مثل همیشه، شمار اعتراض کنندگان بر اساس تخمین نیروهای امنیتی افغان کمتر از حدی بود که برگزار کنندگان تخمین می کردند.
14. اعتراض کنندگان حوالی ساعت ۱۰:۰۰ بجه از ساحه کوتی سنگی/دانشگاه کابل به چهار راهی ده مزنگ رسیدند. تظاهرات کنندگان حین حرکت به سوی ریاست جمهوری از مسیر جاده آسمائی، کمی آنسو تر از چهار راهی ده مزنگ با مسیر بسته شده توسط پولیس برخوردند. بعد از این که تصمیم گرفتند تا در چهار راهی ده مزنگ بمانند حدود ۱۰ تا ۱۲ تن از رهبران جنبش روشنایی از یک تریبون که در پشت یک موتر بزرگ در قسمت جنوب غرب و شمال چهار راهی ده مزنگ ساخته شده بود به سخنرانی و صحبت برای مردم پرداختند. بین ساعت ۱۳:۳۰ و ۱۳:۴۵ اعتراض کنندگان شروع به پراگنده شدن کردند.
15. نیروهای امنیتی افغان در قسمت جاده بسته شده سرک آسمائی در شرق مستقر بودند و یک گروه دیگر از این نیروها در هر دو طرف سرک دار الأمان (در حوزه امنیتی ۷ در بخش شرقی سرک و در حوزه امنیتی سوم در بخش غربی آن) مستقر شده بودند و یک مانع را در قسمت جنوبی چهار راهی ده مزنگ ایجاد نموده بودند. سرک دار الأمان از زمان رسیدن تظاهرات کنندگان به محل الی بعد از بروز حادثه بسته بود؛ اما به مردم پیاده اجازه داده شده بود که در همان مسیر از چهار راهی ده مزنگ تردد کنند. کمره های امنیتی - سه کمره در چهار راهی و یک کمره در کوه تلویزیون - متعلق به نیروهای امنیتی افغان از ساحه نظارت می نمود.
16. بر اساس گفته های نیروهای امنیتی افغان مسیر کوه سنگی به سمت غرب از قبل توسط نیروهای امنیتی افغان الی رسیدن به چهار راهی مسدود شده بود، اما بعد از آن که رهبران تظاهرات کنندگان شکایت نمودند این مسیر باز گردید. راه های فرعی سمت شمال ساحه در هر دو طرف جاده از سمت کوه سنگی توسط پولیس حوزه 5 و ساحه جنوبی آن توسط پولیس حوزه 13 مسدود شده بود. افراد پیاده که خواهان عبور از این منطقه بودند، به آن ها اجازه عبور داده می شد به شمول شاگران مکاتب در آن ساحه که در آن روز امتحان داشتند. پولیس حوزه 6 با پای پیاده در این ساحه گزرمه می کرد. در مجموع، پولیس ملی افغان حدود 60 مامور پولیس از حوزه های مختلف (حوزه 3، 5، 6، 7 و 13) در ساحه توظیف داشت.
17. رهبران جنبش روشنایی اظهار داشتند که یک راه فرعی کوچک در گوشه شمال غربی چهار راهی ده مزنگ باز بود و همین قسم تقریباً تمام راه های فرعی دیگر که در مسیر تأیید شده ی نیروهای امنیتی افغان از مصلی بابه مزاری تا چهار راهی ده مزنگ واقع شده بود، باز بودند. در نیمه روز، راه جنوبی دار الأمان توسط چند موتر رنجر پولیس مورد محافظت قرار گرفت اما به گفته شاهدان این موترها بعد از مدتی ساحه را ترک کردند و تنها دو موتر باقی ماند. به گفته شاهدان آن دو موتر برای تأمین امنیت کافی نبود.

انفجار دو مواد انفجاری تعبیه شده در بدن انسان

18. ساعت 14:34 و ساعت 14:38 بالترتیب دو حمله کننده انتحاری تظاهرات کنندگان را هدف قرار دادند. ساعت 14:34 اولین حمله کننده انتحاری که یک واسکت انتحاری تعبیه شده با مواد انفجاری بسیار قوی و بول برینگ ها را به تن

داشت خود را در بین تظاهرات کنندگان در قسمت جنوب غربی چهار راهی ده مزنگ بین همان موتر بزرگ که در بالای آن سیتیژ سخنرانی ساخته شده بود و یک رستوران در گوشه چهار راهی، منفجر ساخت. حدود چند صد مرد در همان لحظه مستقیماً در روبروی سیتیژ سخنرانی در زیر خیمه‌ی که متصل به آن موتر بود، گردهم آمده بودند. تعداد زیاد تظاهرات کنندگان و عابریین نیز در لحظه وقوع حادثه در همان حوالی بودند. شعاع وسیع انفجار و پرتاب بول برینگ‌ها می‌تواند توضیح دهد که چرا قربانیان این رویداد تظاهرات کنندگان و افراد غیر از تظاهرات کنندگان از جمله زنان و کودکان را شامل شده است.

19. در ساعت 14:38 حدود 150 متر به سمت غرب چهار راهی، در سرک کوتاه سنگی، انتحاری دوم در اثر انفجار نامکمل واسکت انتحاری خودش کشته شد که بعداً نیروهای امنیتی افغان این واسکت را کشف کردند. این حمله کننده یا از اثر انفجار ناقص ویا تیر اندازی نیروهای امنیتی افغان کشته شد. هیچ کس دیگر از انفجار دوم آسیب ندید. بر اساس گفته‌های نیروهای امنیتی افغان یک پولیس افغان و یک کارمند ریاست امنیت ملی به تعداد 15 مردمی را بالای حمله کننده دومی شلیک نمودند. فلم‌های کمره‌های امنیتی که توسط یوناما بازبینی شد، وقوع انفجار دومی و شلیک گلوله به تعقیب آن را نشان نمی‌دهند.

20. قبل از انفجار نخست، یک اشتراک کننده تظاهرات بعد از آنکه تصادفی با او برخورد نموده و واسکت انتحاری ("از نوع چانه شاجور مرمی") را در بدن انتحار کننده احساس می‌کند، توجه مردم را به آن جلب می‌کند. شخص مظاهره کننده فوراً از محل دور شده و با فریاد به نیروهای امنیتی افغان و تظاهرات کنندگان هشدار می‌دهد که این شخص یک انتحاری است. انفجار نخست بلافاصله بعد از این رویداد رخداد. فردی که به همه هشدار داده بود خود را در عقب گلدان کنار جاده پنهان کرده بود و در نتیجه از این حادثه نجات یافت. همین شاهد عینی گفت که شخص انتحار کننده یک یونیفرم "خاکی رنگ" به تن داشت.

اتهامات و شایعات تایید نشده

21. یک سلسله شایعات و اتهامات بلافاصله بعد از حادثه پخش گردید که یوناما آنرا تحقیق نمود.

22. یکی از شایعات این بود که مواد انفجاری تعبیه شده در داخل یک کراچی آیسکریم انفجار نمود. این ادعا نه توسط شاهدان و نه هم ذریعه نیروهای امنیتی افغانستان تایید شد. شایعه دیگر این بود که یک انتحاری سومی نیز وجود داشت که مواد انفجاری بسته به بدنش انفجار نمود و توسط نیروهای امنیتی افغان دستگیر گردید. این شایعه از سوی نیروهای امنیتی رد گردید و نه کدام مدرک تصویری یا شواهد دیگر بدست آمده که حقانیت این شایعه را ثابت سازد. عده‌ی از شاهدان گزارش دادند که آنها صدای سه انفجار را شنیدند- انفجار اولی بزرگ، انفجار دومی کوچک که بلافاصله بعد از انفجار اولی صورت گرفت و انفجار سومی اندکی بعد تر. نیروهای امنیتی افغان گزارش دادند که انفجار سومی به وقوع نپیوسته و یوناما نیز شواهدی را دریافت نکرده است که این شایعه را تایید کند.

23. بتاريخ 4 اگست یوناما با یک تن از قربانیان ملاقات نمود که در جریان حادثه زخم برداشته بود. این مرد باورمند بود که پولیس بالای او در همان ساحه که انفجار اولی به وقوع پیوسته بود، فیر نمود، "احتمالاً توسط یک تک تیرانداز از بالای ساختمان اونکس". چندین شاهد دیگر و نیروهای امنیتی افغانستان تایید نمودند که صدای فیر را بعد از انفجار اولی شنیده اند، ولی ساحه ان را بطور دقیق تایید نکردند. طبق گزارش نیروهای امنیتی افغان یگان فیر اسلحه که

بوقوع پیوسته حمله کننده دومی را مورد هدف قرار داده است.

24. برخی از رهبران جنبش روشنائی به یوناما گفتند که نیروهای امنیتی افغان بطور عمدی بالای آنان شلیک کردند. یکی از این رهبران که از اثر جراحی در شفاخانه بستر بود گفت که در همان شفاخانه هفت قربانی فیر مرمی بستر بودند ولی مدیران شفاخانه مذکور موجودیت کسانی که به اثر شلیک مرمی زخم برداشته باشند را در شفاخانه رد نمودند. نیروهای امنیتی افغان ادعاها مبنی بر اینکه نیروهای امنیتی بالای تظاهرات کننده گان فیر نموده اند را رد کردند. نیروهای امنیتی تصاویری از خسارات وارده بر اشیاء و تصاویر بول برینگ های بدست آمده از صحنه که هم اندازه جراحات قربانیان می باشد را به عنوان مدرک نشان دادند؛ این تصاویر نشان می دهد که بول برینگ های جا سازی شده در واسکت انتحاری اول که منفجر شد جراحات شبیه جراحی مرمی در بدن قربانیان بوجود آورده اند. واسکت دومی که منفجر نشد نیز حاوی چندین نوار بول برینگ بوده است. قربانی که توسط یوناما مصاحبه شد و باور داشت که به مرمی زده شده است نیز در ساحه همان انفجار اولی بوده است. تشریح سمتی که وی رو به آن قرار داشت و مسیر ورودی/خروجی جراحی در بدن وی با نظریه نیروهای امنیتی مبنی بر اینکه که جراحی وی از اثر اصابت بول برینگ بوده است، مطابق دارد. نیروهای امنیتی اصرار دارند که تنها فیری که آنها انجام دادند در ساحه انتحاری دومی بوده و او را هدف قرار دادند و اینکه هیچ کسی از اثر شلیک پراکنده مرمی آسیب ندیده است. نیروهای امنیتی افغان سلاح ها و مهمات استفاده شده بعد از حادثه را مورد بررسی قرار ندادند.

25. در حالیکه تصاویر آنچه که قربانیان حادثه، زخم مرمی می نامند - یوناما آن تصاویر را بررسی کرده است - می تواند واقعاً سوالاتی را در مورد ماهیت جسمی که به آنها اصابت کرده است، بوجود آورد، ولی سه کمره امنیتی در چهار راهی دهمزنگ صدا را ثبت نمی کردند و فقط ویدیو ثبت کردند و بنابراین این کار را دشوار تر کرده است که مشخص ساخته شود که آیا هیچ یک از قربانیان از اثر شلیک مرمی توسط نیروهای امنیتی زخمی و یا کشته شده است و یا خیر. علاوه بر آن، بدون دسترسی به گزارشات طب عدلی و بالستیک هیچ معلومات معتبر در پشتیبانی از این مسئله از سوی یوناما تأیید شده نمی تواند.

عکس العمل فوری و تداوی

26. شاهدان در صحنه گفتند؛ امبولانس ها تا 20 دقیقه بعد از انفجار اول به محل نرسیده بودند. در زمان بعد از وقوع انفجار اول عده ای از قربانیان توسط وسایط نقلیه نیروهای امنیتی و دفاعی ملی و موتر های شخصی به شفاخانه ها انتقال داده شدند. پولیس ملی افغان به شهول یک قوماندان به یوناما اظهار داشتند که امبولانس اول بعد از دو یا سه دقیقه از یک قرار گاه پولیس ملی سرحدی در نزدیکی محل حادثه رسید و در ضمن وسایط نقلیه پولیس ملی نیز شروع به انتقال قربانیان به شفاخانه ها نمودند. این موضوع توسط کمره های ترافیک نصب شده در محل که یوناما آن را دیده، نیز تأیید شده است. شاهدان حاضر در صحنه نیز گفتند؛ بعد از آن امبولانس ها از شفاخانه های مختلف کابل به محل حادثه رسیدند. نیروهای امنیتی افغان با سرعت راه های مسدود شده را باز نمودند و بخصوص کانتینری را که مانع حرکت بطرف کاخ ریاست جمهوری می شد، برداشتند تا وسایط نقلیه عاجل بتوانند از آنجا عبور کنند.

27. نبود کمک های اولیه از قبل تنظیم شده و امبولانس ها در صحنه باعث شد تا نیروهای امنیتی افغان نتوانند کمک های عاجل صحی را برسانند و به قربانیان دچار شوک و صدمه روانی نیز قبل از انتقال آنها به شفاخانه ها کمک کنند.

28. نیروهای امنیتی افغان اظهار داشتند پرسونل و همچنین موترهای امنیتی و امبولانس ها بعد از وقوع حمله توسط مظاهرة کننده گان سنگ باران شدند. نیروهای امنیتی افغان گزارش دادند رهبران مظاهرة نیز توسط خود مظاهرة کننده گان مورد حمله قرار گرفتند و نیروهای امنیتی افغان به آنها کمک نمودند تا از صحنه فرار نمایند. اما این نکته توسط رهبران جنبش روشنایی تایید نشده است.

29. یکتن از رهبران جنبش روشنایی ادعا مبنی بر این که مظاهرة کننده گان مانع عبور وسایط نقلیه عاجل شدند ، را رد نمود ، اما اظهار نمود که سعی نمودند تا نگذارند نیروهای امنیتی افغان به صحنه نزدیک شوند و مظاهرة کنندگان را دستگیر کنند. همچنین علاوه نمود که ترس آنها از این بود که نیروهای امنیتی افغان وارد صحنه شوند و آثار و نشانه های جرم را قبل از این که توسط طب عدلی جمع آوری شود ، پنهان نموده و یا نابود سازند.

30. رهبران جنبش روشنایی و قربانیان به این باور بودند که دولت به قدر کافی کمک های طبی را در شفاخانه ها فراهم نه نموده اند. به باور آنها تلاش های دولت برای انتقال زخمی های نیازمند به رسیدگی و تداوی بیشتر به خارج از کشور کافی نبوده است. بنا به گفته های دولت به یوناما دفتر ریاست جمهوری جهت انتقال زخمی ها به کشور هند ، بخصوص به کسانی که از چشم آسیب دیده حمایت های مستقیم ارایه نموده بود. طبق گزارش ها این پروسه یک روز بعد از حادثه و بعد از این که رئیس جمهور غنی از زخمی های حادثه در شفاخانه ها بازدید نموده بود ، با سرعت آغاز گردید. طبق گفته ها ، جنبش روشنایی پیشنهاد مبلغ (یکصد هزار افغانی یا 1500) دالر امریکایی معادل آن) را که برای انتقال زخمی ها ارایه شده بود نه پذیرفتند و در عوض از کمک های اهداء شده توسط "تاجران سخاوتمند" برای انتقال 38 تن از زخمی ها به کشور هند استفاده نمودند.

حفظ شواهد در صحنه جرم

31. رهبران جنبش روشنایی شکایت داشتند که دولت صحنه جرم را قبل از این که به درستی بررسی و ارزیابی شود ، پاک کاری نموده و بدین ترتیب نشان دادند که به انجام تحقیقات مناسب متعهد نمی باشد. اما نیروهای امنیتی افغان اظهار داشتند که ارزیابی کامل از صحنه جرم را انجام داده اند. آنها مسئله پاک کاری جاده ها را پذیرفتند ، اما ادعا داشتند که این کار در همان نیمه شب بعد از دریافت دستور از شورای امنیت ملی صورت گرفته است.

32. حوالی ساعت 4 بعد از ظهر 23 جولای ، عده ای از مظاهرة کننده گان دوباره به چهار راهی ده مزنگ باز گشتند و آمادگی های شان را برای ایجاد کمپ شبانه و نصب خیمه ها آغاز کردند. در همان زمان مظاهرة کننده گان مانع ورود وسایط دولتی و شخصی شدند که در مظاهرة شرکت نداشتند زیرا ترس آن را داشتند تا مبادا آثار جرم در صحنه نابود گردد.

33. در این زمان حدود چند صد مظاهرة کننده در چهار راهی ده مزنگ باقی مانده بودند. سپس جنرال مراد علی مراد یکتن از افسران بلند رتبه هزاره و معاون اول لوی درستیز در وزارت دفاع افغانستان همراه با یک هیئت دولتی به صحنه آمد. او به مظاهرة کننده گان اطمینان داد که آثار جرم محفوظ خواهد ماند و تکرار نمود که صحنه باید پاک کاری گردد تا تحقیقات مناسب صورت گیرد و همچنین نگرانی های امنیتی رفع گردد. او توانست مظاهرة کننده گان را قانع سازد تا صحنه را ترک کنند.

پذیرفتن مسوولیت توسط داعش و محکومیت حمله توسط طالبان

34. در همان روز؛ یعنی بعد از حمله بر مظاهره کنندگان، رهبری داعش مسوولیت این حمله را با نشر یک اعلامیه در سایت آژانس خبری اعماق که در خارج از افغانستان فعالیت دارد به عهده گرفت. "دولت اسلامی- شاخه ولایت خراسان- برای اثبات ادعای شان اسامی دو تن از حمله کنندگان⁶ را نشر ساخت و با لحن بسیار تند تبعیض آمیز علیه شیعیان سخن گفتند و این اقدام خود را به حضور هزاره ها در جنگ سوریه نسبت دادند. همچنین ادعا نمودند که در حمله از نارنجک نیز استفاده نموده اند، اما این ادعا درست نبود. گروه طالبان در همان روز، با نشر یک مطلب در سایت انترنتی خود این حمله را محکوم نمودند و اظهار داشتند که در این حادثه دست نداشتند و هر گونه اقدام " برای ایجاد بدبینی جهت تقسیم ملت به گروه های قومی و بعد کشاندن اقوام به جنگ " را محکوم می نمایند. رئیس جمهور غنی این حمله را "به گروه داعش" نسبت داد، اما تا کنون نیروهای امنیتی افغان به طور رسمی هیچ سندی دال بر مسوولیت داعش و یا هر گروهی که تحت نام داعش در افغانستان فعالیت دارد، در دست ندارد.

35. با توجه به این واقعیت که گروه داعش برای اولین بار در کابل مسوولیت چنین حادثه بزرگی را به عهده می گیرد، رهبران جنبش روشنایی حقانیت این ادعا و مسوولیت را زیر سوال برده اند. بعضی از آن ها بر این باور بودند که دولت در پس این حمله قرار داشت، در حالیکه شواهد معتبری برای تثبیت این ادعا وجود ندارد.

تلفات ملکی

36. یوناما شمار تلفات ملکی را با شفاخانه های محلی و تنظیم کننده گان مظاهره تأیید نموده است. یوناما تأیید می نماید که در این حادثه حد اقل 85 تن فرد ملکی کشته و 413 تن دیگر زخم برداشتند. بیشترین قربانیان این حمله هزاره ها بودند. در میان 85 تن کشته شدگان حداقل 1 خانم و 4 کودک وجود داشت و از میان 413 فرد زخمی حد اقل 6 تن آنها زن و 8 تن دیگر کودک بودند.

37. تقریباً همه قربانیان حادثه مردان بالغ بودند، زیرا انفجار زمانی رخ داد که مظاهره در آن روز به پایان خود نزدیک شده بود تنها مظاهره کننده گان مرد در مقابل صحنه جمع شده بودند. زنان و کودکان جزو این تجمع نبودند، اما اکثراً کسانی بودند که در زمان حمله از محل عبور می کردند و در نتیجه قربانی این حمله شدند. در روزها و هفته های بعد از وقوع حادثه شمار تلفات رو به افزایش بود، زیرا افرادی که به شدت زخمی بودند در شفاخانه های محلی جان باختند و زخمی های بیشتری نیز برای مداوی به شفاخانه ها مراجعه نموده بودند.

نتیجه گیری

38. یوناما بر اساس نتایج تحقیقات اش به نتیجه گیری ذیل رسیده است:

39. این حمله بطور عمدی افراد ملکی را هدف قرار داده و بصورت آشکار قصد آن گسترش وحشت در میان افراد ملکی می باشد و این خود نقض جدی قانون بشردوستانه بین المللی می باشد و می تواند جرم جنگی محسوب شود. به نظر میرسد این حمله بصورت مشخص افراد متعلق به یک قومیت و مذهب مشخص را هدف قرار داده و در زمان پذیرفتن مسوولیت

⁶ نجیب الله الخراسانی و طلعت الخراسانی، که به احتمال زیاد اسامی اصلی آنها نمی باشد. به ضمیمه ۲ مراجعه کنید.

از لحنی استفاده شده که هدف آن ترویج نفرت مذهبی و تحریک به خشونت می باشد. در ضمن از آنجائیکه این حمله یک تظاهرات صلح آمیز را هدف قرار داده است، می تواند بر حق آزادی بیان و تجمعات صلح آمیز مظاهره کننده گان اثرات منفی بسیار جدی داشته است.

40. نیروهای امنیتی افغان و تنظیم کننده گان مظاهره روی پلان مظاهره با هم مذاکره نموده بودند که در جریان این مذاکره نیروهای امنیتی افغان نگرانی های خود را در مورد مسیر های مظاهره و موجودیت تهدیدات اظهار داشتند. نیروهای امنیتی افغان این نکته را نیز یاد آور شدند که بر اساس قانون تجمعات، تظاهرات و اجتماعات (2003)، آنها حق دارند تا بر اساس نگرانی های امنیتی مانع تظاهرات شوند. اما بر اساس حق تجمع صلح آمیز، دولت اجازه برگزاری تظاهرات را با اتخاذ اقدامات جدی امنیتی می دهد. این نکته نیز بصورت واضح به برگزار کنندگان گفته شده بود که نمی توانند بعد از پایان مظاهره در محل تجمعات عامه باقی بمانند و نمی توانند به کاخ ریاست جمهوری نزدیک شوند.

41. در مورد این که آیا جنبش روشنایی فیصله خود را مبنی بر هدایت نیروهای امنیتی افغان و اتخاذ یک مسیر واحد برای تظاهرات به طور واضح با نیروهای امنیتی افغان شریک ساخته بود یا خیر، ادعا های ضد و نقیض از جانب رهبران جنبش روشنایی و مسوولین نیروهای امنیتی افغان وجود دارد. با وجود آن مظاهره بدون هیچ حادثه ای میان مظاهره کنندگان و نیروهای امنیتی افغان برگزار شد و در محل مورد توافق؛ یعنی در جائی به پایان رسید که قبلاً تعیین شده بود اما نیروهای امنیتی افغان در آنجا تا زمانی حضور داشت که برگزار کنندگان برای مظاهره کننده گان سخنرانی می نمودند. حمله انتحاری بعد از ظهر آن روز رخ داد و در آن موقع مظاهره به پایان خود رسیده بود و مظاهره کننده گان در یک جای از قبل تعیین شده؛ یعنی در (چهارراهی دهمزنگ) تجمع نموده بودند. در نتیجه، و حتی اگر نیروهای امنیتی افغان هیچ اطلاعی در مورد مسیر تظاهرات از سوی برگزار کنندگان دریافت نه نموده بودند، این موضوع نتوانسته بود بر توانمندی نیروهای امنیتی افغان برای تأمین امنیت مظاهره کننده گان در چهارراهی دهمزنگ تأثیر منفی بگذارد.

42. نیروهای امنیتی افغان یک مرکز هماهنگی عملیاتی را برای جز و تام های مختلف خود به تاریخ 23 جولای ایجاد نموده و پرسونل آموزش دیده مجهز با وسایط برای کنترل جمعیت را در آنجا جابجا ساخته بودند. آنها مجبور نبودند تا مداخله کنند، زیرا مظاهره بطور صلح آمیز جریان داشت.

43. واکنش نیروهای امنیتی افغان در برابر دو حادثه انفجاری پی هم و شلیک به حمله کننده دومی متناسب و در مطابقت با معیار های بین المللی برای استعمال قوه بود.

44. واکنش فوری نیروهای امنیتی افغان مبنی بر انتقال قربانیان و باز نمودن جاده ها برای دسترسی به شفاخانه ها و همچنین فعال ساختن امبولانس ها نیز به نحوه مناسب انجام شده است.

45. پیشنهاد حکومت مبنی بر تمویل معالجه طبی در خارج از کشور نشان از تعهد واقعی و اهمیت دادن به قربانیان حادثه می باشد.

46. یوناما به این باور است که پلان های نیروهای امنیتی افغان برای جابجایی نیرو و اعزام وسایط نقلیه و افراد در زمان مظاهره و واکنش آنها به حوادث بعد از حمله با ظرفیت و منابع و معلوماتی که نیروهای امنیتی افغان در رابطه با

تهدیدات احتمالی و تحلیل آن در اختیار داشتند، مطابقت داشته است. در ضمن یوناما فضای تهدید شدید در کابل را تصدیق می نماید که در اثر آن شمار تلفات ملکی ناشی از حملات انتحاری و پیچیده⁷ در 9 ماه نخست سال 2016 در مقایسه با همین دوره سال 2015⁸، 60 درصد افزایش یافته است.

47. تلاش های دولت مبنی بر اتخاذ گام های محتاطانه که از اثر شکایات مظاهره کننده گان و بی اعتمادی عمیق که شمار زیادی از افراد قوم هزاره در برابر مسوولین دارند، شاید موجب شده باشد که شمار کمی از نیروهای امنیتی افغان در صحنه حضور داشتند و نه به تعدادی که در یک حادثه با خطر بزرگ تر لازم پنداشته می شد. به هر حال یوناما نتوانست شواهدی را دریافت نماید که غفلت نیروهای امنیتی افغان در برنامه ریزی و برخورد با این حادثه را ثابت نماید.

48. یوناما نتوانست بعضی از ادعا ها و شایعاتی را ثابت سازد که در رابطه به شرایط حمله و اوضاع بعد از آن شایع شده بود- مانند موجودیت مواد انفجاری جابجا شده در یک کراچی دستی، زخم برداشتن یا قتل مردم عادی در اثر شلیک ها به حمله کننده دومی، حمله مظاهره کننده گان بر رهبران جنبش روشنایی، تلاش های نیروهای امنیتی افغان مبنی بر توقیف اشخاص در صحنه جرم و پاک کاری قبل از وقت صحنه جرم.

49. شواهدی در دست نیست که بر اساس آن بتوانیم ادعای مسوولیت پذیری گروه داعش را مورد شک و تردید قرار دهیم. روش و مهارت های که برای آماده سازی چنین یک حمله لازم پنداشته می شود، مدت ها قبل در این کشور مشاهده شده و همچنین داعش آن را در کشورهای دیگر نیز به نمایش گذاشته است.

50. ادعا های مبنی بر دست داشتن دولت در این حمله به اثبات نه رسیده است.

51. یوناما شماری از کاستی ها در مورد انجام تحقیقات اولیه توسط مسؤلین را مشاهده نموده است. در بخش کار طب عدلی به تخصص بیشتر نیاز است. در ضمن در خصوص این که صحنه جرم چگونه ارزیابی و حفظ گردد و تضمین اینکه استعمال اسلحه باید ثبت گردد و تمامی شواهد منجمله از شفاخانه ها و سرد خانه شفاخانه ها جمع آوری شود، نیز کاستی ها دیده شده است.

52. تلاش های نیروهای امنیتی افغان برای جمع آوری منظم و ثبت معلومات در مورد تلفات ملکی و اطلاعات مربوط به حادثه 23 جولای محدود بوده است. این امر می تواند یا در اثر نبود هماهنگی میان نهاد های مختلف درگیر در رسیدگی عاجل به حادثه و بحران ناشی گردد یا بخاطر نبود هدایت های مشخص، منابع و افراد آموزش دیده موظف به تحقیقات صورت گیرد. این گونه محدودیت ها می تواند به نقض حقوق قربانیان برای دریافت حقایق منجر گردد و در نتیجه مانع دسترسی قربانیان به دولت و دیگر طرح ها برای جبران خسارت شود.

53. بعد از ایجاد کمیته تحقیقاتی و حقیقت یابی از سوی دولت معلومات کافی با مردم شریک ساخته نشده و هیچ گونه گزارش درباره پیشرفت یا تاریخ تقریبی نشر آن به اطلاع عامه رسانیده نشده است.

7 حمله پیچیده چنین تعریف شده است: یک حمله عمدی و هماهنگ شده که شامل یک وسیله انتحاری (یعنی مواد انفجاری جاسازی شده در بدن یا موتر حامل مواد انفجاری انتحاری) و در آن بیش از یک حمله کننده و چندین نوع وسیله (یعنی مواد انفجاری جاسازی شده در بدن و یا استشهادهای کار گرفته شود. تمامی این سه عنصر باید موجود باشند تا بتوان آن را یک حمله پیچیده در نظر گرفت.

8 در ولسوالی کابل از 1 جنوری تا 30 سپتمبر 2016 به تعداد 1226 فرد ملکی (214 کشته و 1012 زخمی) به ثبت رسیده که از اثر 11 حمله انتحاری و پیچیده می باشد. در حین دوره سال 2015، به تعداد 768 فرد ملکی (87 کشته و 681 زخمی) از اثر 16 رویداد به ثبت رسیده است.

محافظت از حق برگزاری تجمعات صلح آمیز: پلانگذاری و تامین امنیت تجمعات عمومی

54. در یک وضعیت پیچیده امنیتی مانند وضع موجود در افغانستان، تصامیمی که در رابطه به تنظیم تظاهرات و سایر اشکال تجمعات عمومی اتخاذ میگردد، باید حقوق افراد مبنی بر آزادی بیان و تجمعات صلح آمیز را مد نظر بگیرد و در عین زمان، خطری که اجتماعات بزرگ به آن مواجه خواهند شد به حد کافی در نظر گرفته شود و اقدامات لازم جهت محافظت از مردم حین استفاده از این حقوق، روی دست گرفته شود. اگرچه قانون تجمعات، اعتصابات و تظاهرات (۲۰۰۳) به دولت افغانستان این صلاحیت را می دهد که در حالات وخامت اوضاع امنیتی مانع برگزاری تظاهرات شود ولی از این صلاحیت باید تنها زمانی استفاده شود که اتخاذ تدابیر کافی امنیتی جهت کاهش خطر مقدور نباشد.

55. یوناما نیروهای امنیتی و سازمان دهندگان تظاهرات را ترغیب می کند که با هم وارد گفتگوهای مفید و سازنده شوند، از جمله روی پلان های دقیق محافظتی بین رهبران مظاهرة کنندگان و رهبری نیروهای امنیتی افغانستان توافق شود. این گفتگوها می تواند مسائل ذیل را احتوا کند: ارزیابی و توصیه ها/رهنمود های دولت - براساس معلومات عینی - در مورد مکان و زمانی که در آن می توان راهپیمایی ها/مظاهرات/گردهمائی ها را بطور مصئون راه اندازی کرد؛ مطلع سازی سازمان دهنده گان تظاهرات از تدابیر اتخاذ شده ی امنیتی به منظور حفاظت از ساحات حساس دولتی (ساحات ممنوعه) و عمومی؛ و تبادل اطلاعات به موقع، از جمله در مورد هر نوع تهدید تازه ویا آخرین تغییرات در پلان ها.

جمعآوری معلومات در مورد واقعات فوتی و مجروحیت

56. یوناما نیروهای امنیتی افغانستان و نیز سایر نهاد های عامه ذیربط مثل وزارت صحت عامه را ترغیب می کند که ظرفیت خود در رسیدگی به رویداد های تلفات گسترده و سایر رویداد های مربوط به جنگ را از نقطه نظر ثبت وضعیت صحتی، علت مجروحیت ویا مرگ و هویت هر قربانی تقویت نمایند. تهیه و نگهداری گزارشات کالبد شکافی، وضعیت جراحات و گزارشات بعد از فوت یکی از عناصر مهم حق قربانیان ویا خانواده های شان نسبت به دانستن حقیقت بوده و اولین گام برای دسترسی به عدالت ویا سایر امکانات احتمالی از قبیل جبران خساره و یا غرامت را تشکیل می دهد.

جلوگیری از افراط گرایی خشونت بار

57. پذیرفتن مسئولیت این رویداد از سوی داعش که در اعلامیه خود از زبان ضد شیعی استفاده کرده بود می تواند تنش های قومی، قبیله ای و مذهبی را بدتر سازد. یوناما دولت را ترغیب می کند که به تحکیم تلاش های خود ادامه دهد تا از تمام جوامع قومی و مذهبی محافظت نموده و تنش های قومی، قبیله ای و مذهبی را در میان افغان ها کاهش دهد و مکلفیت خود تحت قانون مبنی بر منع قرار دادن تلاش ها برای ترویج نفرت ملی، نژادی، ویا مذهبی که سبب افزایش تبعیض، خصومت ها ویا خشونت می شود را بر آورده سازد. همچنان پیشنهاد میشود که یک استراتژی ملی و پلان تطبیق آن برای جلوگیری از افراط گرایی خشونت بار در مطابقت با پلان عمل ملل متحد برای جلوگیری از افراط گرایی خشونت بار⁹ تهیه و ترتیب شود.

مسئولیت های سازمان دهندگان تظاهرات

58. سازمان دهندگان تظاهرات دارای یک سلسله مسئولیت ها می باشند. رهبران تظاهرات هرگز نباید مظاهرة کنندگان را

⁹ سند ملل متحد A/70/674

به خشونت و یا نافرمانی از طرزالعمل های توافق شده ی امنیتی ترغیب کنند ، زیرا این امر می تواند فضائی را بوجود آورد که منجر به وخیم ترشدن اوضاع و "استفاده از نیروی قهریه" توسط نیروهای امنیتی شود. اگرچه مسؤلیت اصلی تامین امنیت شهروندان حین استفاده از حق شان برای راه اندازی گردهمایی های صلح آمیز و آزادی بیان بدوش دولت می باشد ، ولی از سازمان دهندگان تظاهرات نیز انتظار برده می شود که کلیه اقدامات احتیاطی لازم را روی دست گیرند تا محافظت و امنیت مظاهره کنندگان و مردم عام تامین شود. این اقدامات می تواند شامل انجام پلانگذاری های مناسب در مشوره با نیروهای امنیتی ، اطلاع دهی تهدیدات جدید به نیروهای امنیتی و نیز اتخاذ تدابیر حفاظت شخصی که از سوی رهبران تظاهرات مدنظر گرفته می شود ، گردد.

ضرورت گفتگو بین دولت و رهبران گروه های مظاهره کننده

59. یوناما گفتگوهای دوامدار ، سازنده و همه جانبه بین دولت و هرگروه شاکی که می خواهد نگرانی های خود را از طریق روش های صلح آمیز به گوش دولت برساند ، ترغیب می کند. این گفتگو ها باید هم مسائل اصلی مورد اعتراض و هم نگرانی های فوری امنیتی در خصوص تظاهرات مردمی را شامل شود.

ترویج شفافیت در حکومتداری ، به خصوص ، در پروسه های تصمیم گیری

60. احترام به حق مشارکت و دسترسی به اطلاعات که سبب تقویت شفافیت می شود می تواند باعث جلوگیری از بروز اوضاعی شود که در آن گروه ها احساس می کنند باید حتماً برای مظاهره به جاده ها برآیند. اگرچه به نظر می رسد که نارضایتی هائی با ماهیت وسیع تری (که از حیطه ی این گزارش خارج است) در قضیه این تظاهرات دخیل بوده است ، ولی به نظر می رسد که تصمیم در مورد خط انتقال لین برق ، و تصور اینکه شفافیت کامل در این زمینه وجود نداشته است ، عامل اصلی بروز این مظاهره بوده است.

تکمیل به موقع تحقیق دقیق ، مستقل ، همه جانبه و شفاف دولت

61. دولت به عنوان مسؤل اصلی تامین حقوق بشر و قانون بشر دوستانه بین المللی و حفاظت از شهروندان باید تکمیل نمودن تحقیق خود در ارتباط به حمله مورخ ۲۳ جولای را در اولویت کاری خود قرار دهد و یافته های خود را به زود ترین فرصت نشر کند. این یافته ها باید شامل شرح دقیقی از رویداد ها ، از جمله ارزیابی پلانگذاری ، احضارات و پاسخ نیروهای امنیتی افغان و وابستگی و نحوه نفوذ و اجرای حمله از سوی حمله کنندگان باشد. نشر یافته های تحقیق نشاندهنده احترام به مردم و احترام به حق قربانیان برای دانستن حقیقت و نیز پیش شرطی برای آغاز تعقیب عدلی متخلفین خواهد بود.

پاسخگو قراردادن کسانی که مسؤل این حمله بودند

62. دولت باید اطمینان حاصل کند که افراد مسؤل این حمله به شمول کسانی که آنرا تمویل و پلانگذاری نمودند از سوی یک محکمه با صلاحیت قانونی مورد تحقیق و تعقیب عدلی قرار می گیرند. همچنان دولت باید اطمینان حاصل کند که هر نوع اجراءات در محاکم به شکل سریع ، علنی و شفاف برگزار شده و در آن ، حقوق قربانیان و خانواده های شان و نیز حقوق اشخاصی که متهم به ارتکاب آن جرایم شده اند ، رعایت می شود.

ضمیمه ۱: بذیرفتن مسئولیت حمله از سوی داعش

دولت اسلامی – ولایت خراسان

عاجل: هلاکت ۷۰ تن و مجروح شدن حدود ۲۰۰ تن از روافض مشرک در اثر دو عملیات استشهادی در شهر کابل

۱۸ شوال ۱۴۳۷

به توفیق خداوند عز و جل ، دو تن عساکر خلافت (نجیب‌الله خراسانی و طلحة خراسانی) که خداوند هر دو ی شان را پیامزد ، با حمله توسط بیب های دستی بر جمعی از روافض مشرک در شهر کابل ، که متعاقبا هر دو ی شان با منفجر ساختن واسکت های انفجاری شان در میان کسانی که باقی مانده بود ، منجر به کشته شدن ۷۰ و بیشتر از ۲۰۰ تن زخمیان مرتدین را بجا گذاشت .

این عملیات مبارک در پاسخ به مشارکت آنها با (نصیری)* ها در کشتار اهل سنت در بلاد شام و بمنظور پاک سازی سرزمین خراسان و سایر شهر های مسلمانان از لوث شرک آنها صورت گرفت . جمیع ثنا و صفت مر خدا ایرا ست که پروردگار عالمیان است .

* نصیری اصطلاح موهنی است که به جامعه شیعی علوی در سوریه اطلاق می شود. رئیس جمهور بشار اسد یکی از آنان است.

ضمیمه ۲: اعلامیه ملل متحد

اعلامیه نماینده ملل متحد تادامیچی یاماماتو در مورد هدف قرار گرفتن افراد ملکی
اشتراک کننده در مظاهره صلح آمیز کابل

کابل، ۲۳ جولای ۲۰۱۶ - به نمایندگی از سازمان ملل متحد در افغانستان ، حمله خونین امروز را که ، منجر به مرگ و جراحت صد ها فرد ملکی که در تظاهرات صلح آمیز تجمع نموده بودند ، به شدید ترین الفاظ محکوم می نمایم .آمار ابتدایی نشان میدهد که در این حمله حد اقل ۵۹ فرد ملکی کشته و ۲۴۵ تن دیگر زخم برداشته اند.

این انفجار ها در چهار راهی دهمزنگ شهر کابل که هدف آن مظاهره ای صلح آمیز بود رخ داد و باعث صدمه های هولناک به افراد ملکی گردید .انتحار کننده مواد انفجاری خویش را در میان مظاهره کنندگان منفجر ساخت در حالیکه بر مبنای گزارش ها ، پولیس مهاجم دیگر را با ضرب گلوله از پا در آورد.

این حمله یک عمل شنیع می باشد چون افراد ملکی را که هنگام استفاده از حقوق خویش برای گردهمایی صلح آمیز و آزادی بیان بودند هدف قرار داد. هر حمله عمدی که افراد ملکی را به صورت گروهی مورد هدف قرار دهد جنایت جنگی پنداشته می شود .این حمله بی حرمتی بزرگی است که به هیچ عنوان قابل توجیه نمی باشد .حمله مذکور تلاشی جهت گسترش رعب و وحشت میان افراد ملکی بوده که در پی از میان بردن آزادی های می باشد که افغان ها قربانی های بی شماری را برای نیل به آنها متحمل گردیده اند .ملل متحد در کنار مردم افغانستان ثابت باقی می ماند چنانچه این ملت خواهان بهره بردن از حقوق اساسی بشری خویش می باشند.

تاکید می‌ورزم که قانون بشردوستانه بین‌المللی دولت و دست‌اندرکاران بیرون از دولت را ملزم به حفظ حقوق مردم در زمینه تدویر آزادانه گردهمایی‌ها و آزادی بیان قرار می‌دهد. عاملین حمله امروز باید مورد بازپرس قرار گیرند.

به نمایندگی از سازمان ملل متحد در افغانستان، همدردی عمیق ما را برای خانواده‌های قربانیان ابراز می‌نمایم و آرزومند صحت‌یابی عاجل زخمیان این رویداد می‌باشم.